بواسطهٔ جناب زائر آقا سیّد عبد الحسین

زواره

جناب آقا ملّا رضا علیه بهآء اللّه

هو اللّه

ایّها المترنّح من نسیم موهبة اللّه انّی اخاطبک من هذه البقعة العلیا بقلب طافح بمحبّة اللّه حتّی تهتزّ روحاً و فرحاً بما ایّدک اللّه علی العرفان و الاستضائة من نور البرهان فی هذا الاوان

یا حبیبی علیک بنفس مطمئنّة بمواهب ربّک لا تزعزعها شدّة البلآء و لا تخمد نار محبّتها ارياح عاصفة قاصفة من الافتتان فی هذا الزّمان دع کلّ الشّئون من المحسوس و الملموس و المعقول و تعلّق باهداب ردآء العزّة الابدیّة فی یوم النّشور لعمر ربّک انّ هذا الشّأن الجلیل یغنیک عن کلّ شئ و یعرج بک الی اوج العظمة و السّرور و یؤیّدک علی امر لا یقاومه الاحزاب و الجمهور تری نفسک فی مقام یعجز عن ادراکه اهل الشّعور و تتأیّد بامر نافذ محیط علی الآفاق ینشرح صدراً به اهل الاشراق و یلوح منه نور الوفاق و تجری الدّموع حسرة علیه من الآماق لعدم البلوغ الی ذلک المرتبة العُلیا الّتی حارت فیه الاحداق

یا حبیبی انّ الوقت سیف قاطع و مواهب ربّک برق ساطع اغتنم الفرصة و اجتهد لامر مولاک الّذی خلقک و سوّاک و منه مبدئک و الیه منتهاک و علیک التّحیّة و الثّنآء ع ع

این سند از کتابخانهٔ مراجع بهائی دانلود شده است. شما مجاز هستید از متن آن با توجّه به مقرّرات مندرج در سایت www.bahai.org/fa/legal استفاده نمائید.

آخرین ویراستاری: ۲۶ مه ۲۰۲۴، ساعت ۲:۰۰ بعد از ظهر